מאור ושמש — פקודי

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה עבודת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן ראוי להבין שאמרו חז"ל כל מקום שנאמר אלה פוסל את הראשונים ומה בא לפסול כאן במלת אלה הגם שאפשר לומר שפוסל מעשה עגל הלא נאמרו כמה סדרות אחר מעשה העגל כי גם פרשת תרומה תצוה נאמרו אחר מעשה העגל גם אמרו משכן העדות צריך להבין למה נקרא המשכן עדות ומדרש חז"ל ידוע גם אמרו אשר פקד על פי משה צריך להבין הלא משה בעצמו הוא הנותן חשבון על המלאכת המשכן והי' לו לומר אשר פוקד מאת משה והי' המשמעות שפקד ונתן חשבון לאחרים ממה שהי' תחת ידו מנדבת המשכן וגם הלשון על פי משה אינו מדוקדק שהי' לו לכתוב ע"י משה גם אמרו עבודת הלוים ביד איתמר אינו מובן מה מלמדינו כאן אצל חשבון מלאכת המשכן שהרי עדיין לא נתמנו הלוים עליו רק אחר שהוקם המשכן כמה חדשים בעת המסעות אז נתמנו הלוים לשאת אותו ויראה לומר ע"פ פשוטו ע"פ מדרש רבה בפ' זאת וז"ל ד"א איש אמונת זה משה כו' ומשה היה גזבר לעצמו על מלאכת המשכן אלא בשעה שאמר לו הקב"ה למשה שיעשה המשכן מיד ויבואו כל איש וגו' לכמה ימים הביאו כל הנדבה אמר ר' יוחנן לשני בקרים הביאו והותר שנאמר והמלאכה היתה דים נכנס משה אצל בצלאל ראה שהותיר מן המשכן אמר לפני הקב"ה רבון העולם עשינו את מלאכת המשכן הותרנו מה נעשה בנותר אמר לו לך ועשה בהם משכן לעדות הלך משה ועשה בהם כיון שבא ליתן חשבון אמר להם כך וכך יצא למשכן וביתר עשיתי משכן לעדות הוי אלה פקודי המשכן משכן העדות עיין במדרש הנה המדרש הזה אין לו שחר כלל ואומר דרשוני ויש לפרש כך דהנה כבר כתבנו למעלה הרבה מזה שעיקר כוונת מלאכת המשכן היה כדי שישרה בארץ להיות מקום להשראת השכינה והיה צריך לזה הכנות וקדושות גדולות והקב"ה צוה למשה על מלאכת המשכן שיביאו כל ישראל נדבתם בנדיבות לב נמו שכתוב בפרשה והתורה העידה על ישראל גודל נדבת לבם שהי' בזריזות גדולה ע"כ נוכל לומר שהיה כ"כ נדבת לבם הטהור כ"כ בקדושה גדולה וכוונה עצומה אשר כל או"א מישראל הי' מיחד יחודים גדולים במחשבתם בעת הבאת הנדבות וגם היה להם השתוקקות והתלהבות גדולה באהבה רבה וביראה גדולה בעת הבאת נדבתם אשר ע"י כוונתם ואהבתם ויראתם הי' בהם כח להמשיך קדושה גדולה כ"כ על כל דבר ודבר כדי להמשיך השכינה למטה על מעשיהם והי' כוונתם אז להשראת השכינה על מעשי ידיהם והוקיר עוד קדושה ע"י מחשבתם להמשיך ג"כ קדושה לדורות הבאים ג"כ וזהו כוונת הכתוב בפרשת ויקהל ויבואו כל החכמים העושים כו' איש איש ממלאכתו כו' אל משה ואמרו מרבים העם להביא מידי העבודה למלאכה ר"ל שהחכמים הבינו בעת מלאכתם הרגישו גודל הקדושה בכל דבר ודבר מנדבת המשכן שהאירו בני ישראל בכל דבר כ"כ קדושה רבה אשר יש די והותר מן הקדושה אשר צריך לעת עתה להשראת השכינה רק הי' כוונתם בגודל התלהבותם בנדבתם שיאירו עלינו עד סוף כל הדורות מאיר לנו בעת לימוד התורה של מלאכת המשכן ונדבת המשכן מאיר לנו ללבבינו גודל אהבה ויראה שלהם עד שיאיר לנו ג"כ איזה הארה בעת לימוד מעשה המשכן למשוך עלינו מעט קדושה בכל עת לימוד התורה הזאת וכן מצינו שכן צוה לנו הקב"ה שעסק התורה יהיה חשוב לפניו ית"ש כאלו עשינו המעשה בידים כי כך אמרו חז"ל זאת תורת העולה כל העוסק בתורת העולה כאלו הקריב עולה וכן כמה וכמה מצות שאינם מצוים בזמן הזה אזי עסק תורתינו הוא במקום המעשה דהיינו מצינו שנצטווינו לקרות פרשת פרה קודם פסח ושאר דברים כיוצא באלו שמפורש הרבה בגמרא ובמדרשים שעסק בתורה הוא חשוב ומקובל לפניו ית"ש כאלו עשינו הדברים עצמן בפועל ממש רק שצריך לזה כוונת הלב לכווין בעסק התורה באהבה ויראה גדולה כדי להמשיך הקדושה הזאת עלינו כמו בעת שהי' הדבר בפועל וזה הי' כוונת ישראל בנדבת המשכן להמשיך עלינו ג"כ הקדושה שלהם בעת עסקינו בפרשיות אלו וכל זאת הבינו החכמים העושים במלאכת המשכן אשר יש יותר קדושה בנדבת המשכן מה שצריך לעת עתה אבל לא היו יכולים לשער בשכלם כמה צריך לעת עתה ומה שישאר לדורות ע"כ באו למשה כנ"ל וזהו פי' המדרש הנ"ל ומשה הי' גזבר לעצמו על מלאכת המשכן ר"ל שלא הי' באפשריות שום אדם לשער בשכלו גודל הקדושות והיחודים שהאירו בני ישראל בנדבתם רק משה בעצמו הבין גודל שכליותם אעפי"כ נכנס משה אצל בצלאל להבין ביותר וראה שהותיר מן המשכן כנ"ל ר"ל שראה בשכלו שיש קדושה יתירה בנדבת המשכן יותר מן הצורך לעת עתה ואמר לפני הקב"ה רבון העולם עשינו את המשכן והותרנו מה נעשה

בנותר אמר לו לך ועשה בהם משכן לעדות ר"ל כנ"ל שאמר לו הקב"ה שמותר הקדושה שהאירו בני ישראל בנדבתם יותר מהנרצה מהם בעת הזאת גודל קדושתם ואהבתם ויראתם והתלהבותם תניח בתורה בפרשיות של מעשי המשכן והתורה נקראת עדות כמאמר הכתוב ארון העדות לוחת העדות כי התורה היא עיקר העדות ועדות בגימטריא תלמוד וזהו שאמר לו הקב"ה ובנותר תעשה משכן לעדות ר"ל בעת שיעסקו ישראל בפרשיות המשכן יהי' להם כח להמשיך ולעורר הקדושות ועולמות העליונים שנתעוררו אז במעשי המשכן בפועל וכך עשה משה בכותבו התורה הניח קדושה גדולה שהבין ביתר שאת ועוז ותעצומות של ישראל בנדבתם הכל הניח בתורתינו הקדושה כדי שנוכל לעורר לבבינו בעת עסקינו בפרשיות אלו במעשי המשכן למשוך עלינו כמעט השראת השכינה ולעורר היחודים שנעשו מאז וזהו שאמר המדרש כיון שבא ליתן חשבון אמר כך וכך יצא למשכן וביתר עשיתי משכן לעדות ר"ל כך קדושת היה די למשכן לעת עתה להמשיך השכינה במעשי ידינו וביתר הקדושות עשיתי משכן לעדות ר"ל עשיתי משכן לתורה הקדושה שנקראת עדות כדי להמשיך בכל דור ודור קדושת המשכן בעת לימודם הפרשיות אלו אבל לזה צריך אדם התעוררת גדולה בכל שנה ושנה בעת עוסקו בפרשיות אלו וצריך ללמוד בכל שנה ביתר תשובה ואהבה ויראה משנה שעברה כי בשנה העברה עדיין לא מצא הקדושה שהניח משה רבינו וכל ישראל במלאכת המשכן ע"כ צריך כל אדם לפסול את הלימוד שלמד באשתקד ולמצוא לו איזה חסרון בלימודו וילמוד עתה ביתר שאת ועוז ותשובה יתירה אולי ימצא הקדושה זו למשוך עלינו קדושת המשכן וכלים לקבל איזה השארת אלהותו ית"ש מזה. וזהו פי' הפסוקים הנ"ל אלה פקודי המשכן משכן העדות ונאמר אלה פוסל את הראשונים ר"ל כנ"ל שצריך האדם לפסול מעשיו הראשונים שלמד עד עתה מצות המשכן וצריך עתה מחדש ללמוד מעשי המשכן כדי שימצא במעשי המשכן מה שפקד משה רבע"ה בתורה במעשי המשכן וזהו אשר פוקד על פי משה ר"ל מעשי המשכן נגנז בתורה על פי משה שר"ל ע"פ דיבורו ממש שאמר להקב"ה רבש"ע מה נעשה בנותר ואמר לו הקב"ה ובנותר תעשה משכן לעדות ר"ל תננוז בתורה וזהו עשה ע"ש משה עבודת הלוים ר"ל שזהו עבודת הצדיקים הנלוים אל ה' בעבודתם שממשיכים על עצמם ע"י התורה הקדושה בעת לימודם השארת אלהותו ית"ש וזהו עבודת הלוים ביד איתמר ר"ל ע"י לימודם כי איתמר הוא לשון לימוד כמאמרם בגמרא איתמר שהוא לשון לימוד בן אהרן הכהן שיהי' במדריגת בן אהרן הכהן שע"י לימוד תורתו יהי' מתלמידיו של אהרן הכהן לאהוב שלום ורודף שלום אז יהי' יכול בעת לימודו בפרשיות המשכן להמשיך היחודים והאורות שגנזו משה בפרשיות אלו.

ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם וסמיך לי' ויקרא אל משה יש לרמוז הסיום של זה הספר עם התחלה של הספר ויקרא כך כי רמזנו לעיל בפ' תרומה על פי הקדמה כוללת שכתבנו הרבה פעמים בסדרות אלו כי כוונת המשכן הי' דוגמת מעשי בראשית כדי להיות מקום להגלות השכינה בתחתונים ע"כ היה נעשה ע"י בצלאל שהי' יודע לצרף האותיות שנבראו בהם שמים וארץ עיין לעיל בכוונת הקרשים שהיו מ"ח קרשים כי הי' כוונתו להמשיך כל י"ב צירופי הויה ב"ה כי יש י"ב צירופי הוי' נגד י"ב שבטי יה והי"ב צירופים הם נגד י"ב חדשי שנה ע"כ אנו צריכים לכווין בכל ר"ח צירוף אחד השייך לאותו חודש ובי"ב שמות הויות יש מ"ח אותיות ע"כ הי' מ"ח קרשים במשכן להמשיך כל הי"ב צירופים של י"ב שבטים ומשה רבינו ע"ה היה כולל כל ישראל כי הי' דעת כל ישראל ע"כ נוכל לומר כי הוא נגד חודש העיבור כי חודש העיבור הוא כולל כל השנה כי חדשי העיבור הם כדי להשוות שנות הלבנה עם שנות החמה ומשה היה פני חמה וגם נקרא חודש העיבור כי בעיבור כלול כל הולד כמו אשה עוברה ובמשה הי' כלול כל ישראל בסוד העיבור ע"כ אמר האנכי הריתי את כל העם הזה ע"כ מרמז סיום הספר הזה בכל מסעיהם ויקרא ר"ת של שלשה אותיות אלו עולים מ"ח לרמז שמעשי המשכן הי' כלול הי"ב צירופים של השבטים עם משה רבינו הכולל כולם העולים למ"ח אותיות וא' של ויקרא עם מ"ח אותיות עולה מ"ט לרמוז על משה רבינו שנתגלו לו מ"ט שערי בינה ולכן א' זעירא לרמוז שבשער הנו"ן אין לו השגה ויש עוד לרמוז בסיום זה הספר כי ר"ת וסופי תיבות של בכל מסעיהם עולים בגימטריא יב"ק שהם השמות הקדושים אהי' הוי"ה אדני לרמוז שהשלשה שמות אלו האירו לישראל בכל מסעיהם ודו"ק.

חסלת פ' פקודי וספר שמות חזק ונתחזק.